

Transkript

LAŽNA PROPAGANDA MASOVNE HISTERIJE O 'NUKLEARNOJ' KATASTROFI U JAPANU

Pobornici nazadka ljudskog roda jedva su dočekali priliku, pa makar ona bila i strahovita tragedija jednog naroda, da se obruše na svoj omiljeni subjekt, povratak ljudskog roda u kameno doba. Naime sasvim suludo pretvorili su jednu ogromnu prirodnu katastrofu, koja je imala jačinu reda desetke puta veću od bilo koje katastrofe koju je čovjek u stanju proizvesti, u tobožnju nuklearnu katastrofu epskih proporcija. Strahovitu katastrofu jednog hrabrog i primjerenog naroda pretvorili su u svoju propovjedaonicu protiv ljudskog napretka. Nasuprot stotinama tisuća žrtava ove katastrofe, koje se onako uzgred spominje, koriste se stotine mogućih žrtava kao glavne likove protuznanstvene, protunuklearne medijske drame. Budući se ovdje, po ustaljenom receptu radi o zaglupljivanju, zaglupljivačima ne pada na pamet da se pozabave stvarnošću, što bi svakako medijima morala biti dužnost, no koja im nikad ništa ne znači. Jer ovaj događaj ukazuje na nešto upravo suprotno, ukazuje na opasnost lažnih kvazi-znanosti za čitav ljudski rod.

Postoji veoma velika statistička korelacija zemljotresa i sunčeve aktivnosti, pa je vrlo vjerojatno da je naše Sunce uzrok, ili jedan od glavnih uzroka katastrofe Japana—vidi dodatak **Ognjeni obruč**.

Potrebno je navest neke činjenice o (ne)prilikama Japana i japanskih nuklearki. U usporedbi koristit ćemo podatke černobiljske eksplozije, koja je bila mnogo gora od sadašnjih događaja u Japanu.

- Referentna točka: Eksplozija nuklearke u Černobilju
- Najjača nuklearna bomba 5 milijuna puta je snažnija od 1 (černobiljske eksplozije)
- Zemljotres jačine 9 je 50 milijuna puta snažniji od 1 (černobiljske eksplozije)
- Snaga sunčane baklje je 100 milijuna puta veća od 2 (najjače 'ljudske' nuklearne eksplozije)

Da bi ljudi lakše shvatili ove brojke, preračunajmo to u vremenske jedinice.

1. Černobilj = 1 s;
2. Nuklearna bomba = 2 mjeseca;
3. Zemljotres jačine 9 = ≈ 2 godine;
4. Sunčana baklja = 3.2 milijuna godina

Iz ovoga se može zaključiti da je tragedija u Japanu sasvim druge naravi od medijske histerije.

1. Činjenica je da 130 milijuna Japanaca, pripadnika veoma razvijene nacije, ne mogu živjeti bez nuklearne energije.
2. Vjetrenjače i solarni paneli ne znače ništa u zaštiti od potresa jačine 9 (= 10 eksplozija najvećih nuklearnih bombi), jer bi bez potresa značile vjerojatnu redukciju pučanstva u desetcima milijuna.
3. Japanske nuklearke su izdržale havariju, koja je stotine puta gora od predviđenih parametara njene konstrukcije, i pravo su čudo čovjekova umjeća i stvaralaštva.

Lažni mediji i svjetska elita (koju ne resi briga za čovječanstvo, već samo za svoje fotelje) puštaju krokodilske suze nad tragedijom poremećaja od 1 sekunde a svjesno potiskuju činjenice vezane uz poremećaj od 2 godine, a da ne govorimo o 3.2 milijuna. Japanska tragedija potvrdila je činjenice da su (a) nuklearke pokazale zapanjujuću otpornost na sile stotinu puta veće od predviđenih u njihovoj konstrukciji, da se (b) ukazuje sva bijeda elita i njenih zelene šok trupa, koji su se svesrdno pobrinuli da de facto uvedu zabranu modernizacije nuklearki, (jer već sad postojeće konstrukcije sprječavaju havarije kojima svjedočimo), i (c) činjenicu potpunog nemara pa čak i zabrane odgovarajućeg znanstvenog napretka, jer on je neminovno moguć samo uz razvoj nuklearne energije.

Pariški *L'humanité* donosi 15.3. članak u vezi s (histeričnom) raspravom da li bi Francuska morala prestati s uporabom nuklearne energije:

„...Najveći rizik je u oskudici. Od sada do kraja stoljeća, stanovništvo će se povećati za 3 milijarde ljudi. ... Nuklearna energija je najkoncentranija. Tona uranija proizvodi 500,000 puta više energije od tone nafte. Nije moguće odreći se atoma.“

Iako je vladajuća elita Njemačke odmah reagirala po receptu i objavila zatvaranje nuklearki, ipak i u vrlo zelenoj Njemačkoj bude se glasovi razuma. Thomas Klinger, direktor za istraživanja njemačkog fuzijskog programa, rekao je u jednom intervjuu, da bi najgori zaključak na osnovi havarija japanskih nuklearki koje su bile pod udarom tsunamija, bio odustati od nuklearne energije. Odustajanje od nuklearne energije bacilo bi čovječanstvo divovskim korakom unatrag. Dapače, rekao je da snabdjevanje energijom u cjelosti mora se povećati, ne smanjiti, višestruko puta do kraja stoljeća:

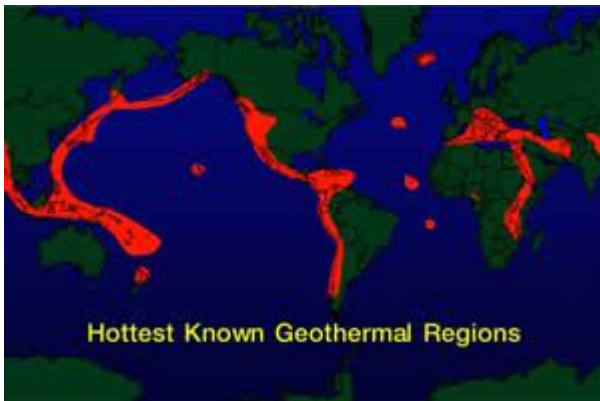
„Jedino rješenje je fuzijska energija, i naponi u smjeru njenog razvoja i njene raspoloživosti kao glavnog izvora energije, moraju se pojačati. To je jedini zaključak, kojeg bismo morali povući. ...“

Gledajući na (galaktičke) procese, koji utječu na evoluciju života na Zemlji, ako smo mi kao ljudski rod vođeni željom i potrebom da preživimo kao ljudski rod, moramo shvatiti galaktičke procese, i dosizati sve veće i veće razine razvoja, te sad moramo tu čenjicu postaviti za glavnu temu razgovora o tragedijama. Zapitajmo se samo gdje je čovječanstvo u tom procesu evolucije bilo pred 30 milijuna godina galaktičkog perioda, gdje je bilo čak i pred 500,000 godina? Gdje ćemo biti za dvije godine nakon kraja ovog sunčevog aktivnog perioda? Ako nastavimo putem histerije.

OGNJENI OBRUČ

LYNDON LAROUCHE:

Svijet je sada ušao u fazu koju znanstvenici, i drugi, zovu *Ognjeni obruč*. Ognjeni obruč smještamo počevši s južnim otokom Novog Zelanda, idući gore preko Indonezije, preko Japana, preko Aljaske, spuštajući se do Kalifornije i dole do Čilea, dodirujući i neka druga



područja, no prvenstveno je smješten u *Pacifičkom bazenu*, koji je ognjeni obruč. Nikakva nuklearna eksplozija, koju bi čovjek izazvao nikad se ne bi mogla približiti ni izdaleka sili ovog ognjenog obruča.

Sunce je nedavno ušlo u novu fazu, vrstu faze koja se ponavljala ranije, razdoblje krajnje žestine, koja se ponavljala u periodima od 11 godina, a sad izgleda dolazi u periodu od 13 godina. Događaj u Japanu samo je dio tekućeg procesa, čiji je uzrok Sunce, i ništa drugo, to je djelovanje Sunca. Da bismo se mogli uhvatiti u koštac s ovom krizom, koja je udarila na novozelandski Južni otok, i došla do Japana, krećući se u smjeru Aljaske, u smjeru Kalifornije i dole prema Čileu, moramo se naučiti kako djelovati s tom i na tu pojavu. To nije nuklearna eksplozija, koja nema nikakve veze s ovim, ovo je *ognjeni obruč*, dobro znan stručnjacima na tom polju.

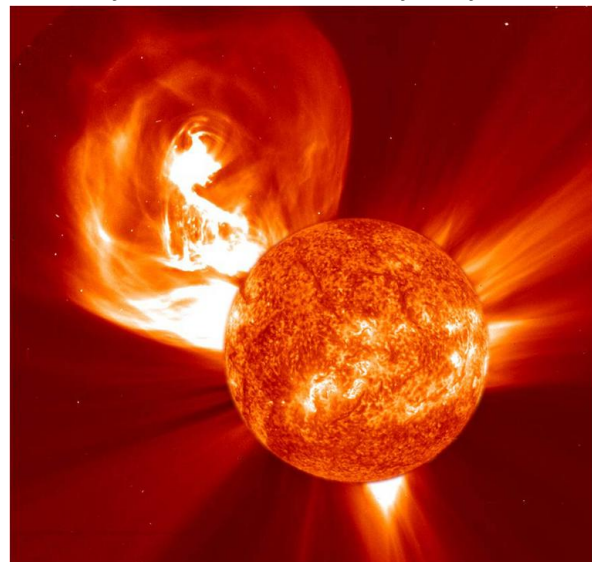
Što mi možemo učiniti, predstaviti ćemo u sljedećem dijelu ovog izvješća, koji vam ukazuje na neke probleme, koje moramo spoznati, probleme kao, „kakve veze ima Sunce s tim? Kako to znamo? Što znamo o tome, što ne znamo o tome i što ćemo poduzeti glede toga“? Ovo nam govori da prolazimo kroz razdoblje vjerojatno ove godine pa sve do 2013.g., što će vrlo vjerojatno biti razdoblje najvećeg rizika za razne dijelove svijeta, pogotovo u *Pacifičkom*,

ognjenom obruču. Izvješće koje slijedi pojasnit će neke činjenice.

IZVJEŠĆE [1. dio]:

PITANJE: Na sam dan zemljotresa pojavile su se aureole, sjeverna polarna svjetlost; ljudi, očevidci, od Kanade do Wisconsinu u SADu, obavještavali su o toj blistavoj svjetlosti na noćnom nebu. Je li to slučajnost ili postoji znanstveno pojašnjenje ove podudarnosti?

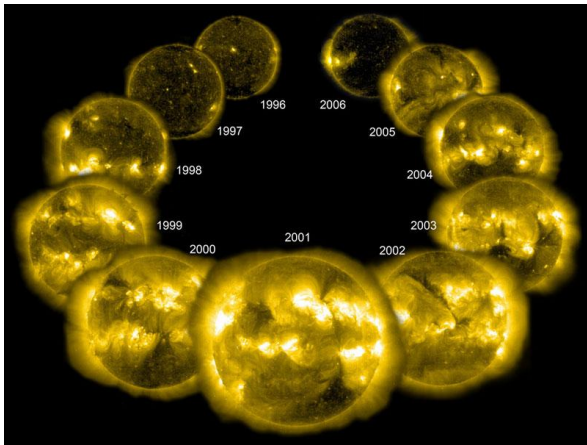
Pitanje je veoma zanimljivo. Bile su spektakularne predstave aureole borealis, no ne može se reći da je potres izazvao polarnu svjetlost, ili polarna svjetlost zemljotres, jer to ne bi odgovaralo, zasad, pravom stanju stvari. Polarnu svjetlost je prouzrokovalo *koralno izbacivanje mase Sunca*, što je utjecalo na



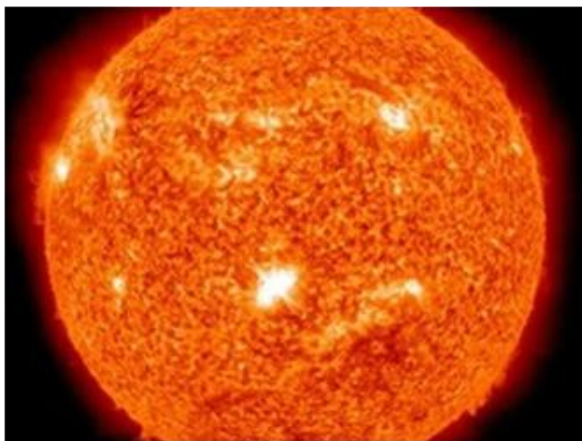
zemljino magnetsko polje u četvrtak, 10.3. Koronalno izbacivanje mase nastalo je nizom sunčanih baklji ranije u tjednu, od ponedjeljka do srijede, zbog pojačanja sunčeve aktivnosti, nakon nekoliko godina neaktivnosti. Znači, polarnu svjetlost je prouzrokovalo zračenje Sunca, no ako se vratimo na nekoliko nedavnih potresa, možemo vidjeti podudarnost između sunčeve aktivnosti i tektonske. Napr., nedavni potres u Novom Zelandu 22. veljače, dogodio se nakon manje od tjedan dana od pojave strahovite sunčane baklje, najjače u posljednje 4 godine. Potres na Haitimu u siječnju 2010. dogodio se 2-3 dana prije vrlo snažnih sunčanih baklji. Zanimljiva je ta vremenska podudarnost sunčeve i tektonske aktivnosti, no ne može se reći

da postoji uzročno-posljedična povezanost između njih. Pitanje je, koja veza postoji?

Aurora ukazuje na povećanu aktivnost Sunca. Tipično, radi se o periodu od oko 11 godina, gdje

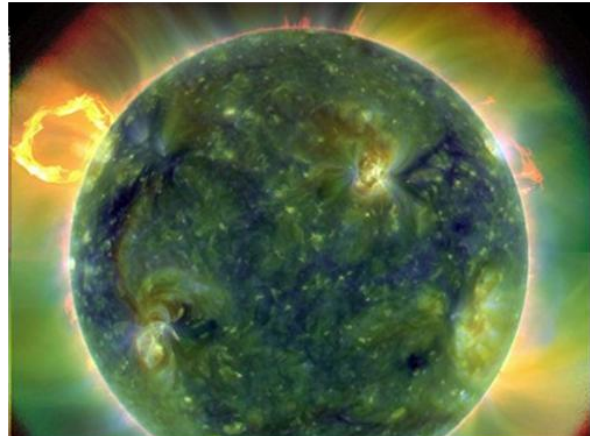


Sunce prolazi kroz svoj minimum i maksimum. Ovaj sadašnji period trajao je oko 13 godina, što je imalo veoma značajne posljedice za globalne klimatske prilike. No obično je to bio period od 11 godina. Možemo stoga pogledati na podatke prijašnjih perioda i ustanoviti postoji li podudarnost između sunčeve i tektonske djelatnosti, kao i erupcija vulkana. Ovaj period od 11 godina ustanovljen je na osnovi pojava



sunčevih pjega na površini Sunca. U 19. stoljeću Herschel je ustanovio da sunčeve pjege postaju gušće i zatim nestaju, pa se opet javljaju. Tijekom tog perioda od 11 godina—točnije radi se o periodu od 22 godine, no idući od jednog pola do drugog uzima 11 godina—kad se pojavi više pjega to znači da se sunčevo magnetsko polje, znano i kao međuplanetarno magnetsko polje koje seže dalje od Jupitera i Saturna, i to je razdoblje kad to magnetsko polje postaje mnogo jače i aktivnije, obilježeno gustoćom sunčevih pjega. Sunčane baklje slijede silnice tog

magnetskog polja, te je to razdoblje pojačanih magnetskih pojava Sunca.



Ljudi obično znaju da Zemlja prima od Sunca svjetlo i toplinu, no nisu uglavnom svjesni magnetskog ili magnetskih polja, nisu svjesni što se to točno nalazi između Sunca i Zemlje. U tome leži veliki problem, jer ljudi misle da je sunčev sustav sastavljen od 9 objekata koju plutaju u praznom prostoru, u kojem je i Sunce, te da se mi borimo za život u tom jednom malom kutu sunčevog sustava, sami i osamljeni. No ako proučimo, recimo, radove Keplera, koji je shvatio da se radi o ujedinjenom sustavu, da ne postoje pojedinačni predmeti u sunčevom sustavu, već da postoji sunčev sustav i on djeluje kao cjelina. Pametan bi čovjek morao biti vrlo zainteresiran podudarnošću povećanja sunčeve i geofizičke aktivnosti. Ako pogledamo, u zadnje dvije godine imamo pojave potresa divovskih razmjera, i drugih pojava, a istovremeno, ako samo uzmemo zadnjih tjedan dana, imamo eksplozije raznih vulkanskih aktivnosti u ovom *ognjenom obruču*. Imamo rast geofizičkih aktivnosti istovremeno s rastom sunčevih aktivnosti, no bilo bi pogrešno reći da imamo pojavu ovih sunčevih baklji, 'hitaca' koji fijuču kraj Zemlje i stvaraju eksplozije na Zemlji, već bi bilo točnije reći da je to nešto što moramo pumnije proučavati na osnovu eksperimenata i istraživanja, jer postaje jasnije da sunčev sustav kao cjelina ulazi u aktivniji period, kojeg predstavljaju ove razne 'provale' kod barem dva odvojena nebeska tijela, te možemo očekivati uskoro više ovakvih provala.

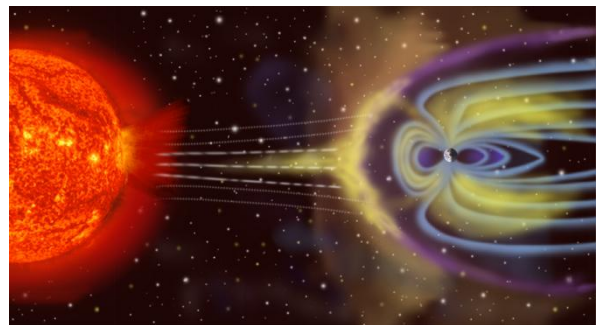
Ustvari, ovdje se radi o vrlo dinamičnom sustavu, te se može pretpostaviti postojanje 'višeg' uzroka, koji proizvodi ove podudarnosti, no pitanje je kako možemo shvatiti taj 'viši' uzrok?

Kao prvo morali bismo proširiti poglede dalje od samih potresa i vulkana i pomicanja kamenih ploča na Zemlji. To su statičke stvari koje se periodički pomiču i pokreću. Moramo zato gledati na šire na polje kozmičkog zračenja. Naprimjer, u slučaju potresa imamo pojave izjava svjedoka o raznim čudnim svjetlima koja



se javljaju oko epicentra potresa. Mnogi su ljudi opisali ta čudna svjetla, naprimjer u Čileu kod potresa 2008.g., gdje je došlo do čitave svjetlosne predstave. Istražitelji diljem svijeta ispitivali su svjedoke o tim pojavama, da se utvrdi da se tu ne radi o priviđenjima. Poznato je također i čudno ponašanje životinja neposredno prije potresa, psi i mačke naprimjer imaju legendarne sposobnosti predviđanja potresa, prije nego što se dogode, štakori bježe s područja potresa prije potresa. Imamo također i čudne vremenske prilike upravo pred potres. To su sve izjave svjedoka, kroz stotine godina. Pokušalo se to objasniti, kao, „ljudi su ljudi“, no neki pokušaji su rekli, „možda postoje neke elektromagnetske pojave, koje životinje osjete, koje ljudi vide“. Istraživanja su utvrdila da se ne radi o masovnim halucinacijama na svim mogućim stranama Zemlje, već da postoji stvarno djelovanje. Pitanje je, radi li se o elektromagnetskom učinku, jer to bi značilo sprege između Sunca i Zemlje, jer mi živimo u kozmički ozračenom okružju. Neke druge posljedice, koje se shvatilo, naprimjer ponašanje magnetometara blizu vremena potresa, prije potresa, koji bilježe dugačke, valove i jake promjene tih valova magnetskog polja, valova

dugačke ili ultradugačke valne dužine, odnosno jake oscilacije vrlo velikih amplituda, oko 5-10 Hz/s, oscilacije promjena geomagnetskog polja. Naprimjer strahoviti potres u Aljaski 1964.g. veličine 9.2. Napomenimo da geomagnetsko polje ima stogodišnje varijacije, koje određuju određene pojave unutar Zemlje, no i djelovanjem Sunca, jer zemljino magnetsko polje je usko povezano, isprepletano, međuplanetarnim magnetskim poljem. Kod spomenute oscilacije u Aljaski od 5-10 Hz magnetometri su bilježili promjene u intenzitetu i smjeru



geomagnetskog polja oko 2h prije samog potresa. Lokalno magnetsko polje se mijenja kao reakcija na potres i to prije nego što se potres dogodi.

Zamisao da će magnetsko polje pomicati kamene ploče na Zemlji je malo neobična, no činjenica je da se podudara pomicanje ploča sa stanovitim izbijanjima elektromagnetskih zračenja koja mijenjaju magnetsko polje. Meteorološki sateliti isto tako zamjećuju povećano infracrveno zračenje prije i nakon potresa. GPS sateliti, koji odašilju i primaju signale kroz ionosferu, također zamjećuju da do 6 dana prije potresa dolazi do promjene ionosfere iznad područja gdje će doći do potresa, i ta promjena se smanjuje i nestaje nekoliko dana nakon potresa. Postoji dakle podudarnost elektromagnetskih i tektonskih pojava. Uzrok još nije još jasan, te je to jedno pitanje za koje trebamo tražiti odgovor, no sprege sasvim sigurno postoji!

Ovo će se kasnije povezati s prijašnjim raspravama o galaktičkom periodu sunčevog sustava od 62 milijuna godina [vidi dokument *Znanstvena podloga*] i posljedice koje on ima na Zemlji, promjene bioraznolikosti izazvane kozmičkim zračenjem. Istraživanja pokazuju, uz ove posljedice na bioraznolikost, i na očigledne sprege između tog perioda i tektonskih promjena na Zemlji, što se može vidjeti na

pojavama masovnih izumiranja vrsta na Zemlji, kao odumiranje dinosaura, jer ta izumiranja se podudaraju s povećanjem vulkanskih i tektonskih aktivnosti. U stvari, permijско-trijasko izumiranje je najmasovnije izumiranje, majka svih izumiranja, gdje je izumrlo 98% vrsta, a sada krive vulkanske aktivnosti na Zemlji za to. Imamo tako taj period od 62-64 milijuna godina, gdje protuentropijski razvoj Zemlje prolazi kroz izumiranja organizama i njihovu pretvorbu na sve više i više vrste organizama, kao i pretvorbu čitave biosfere, i ti pomaci moraju imati uzroka u promjeni prilika kozmičkog zračenja cijelog sunčevog sustava. Stoga sprega koju imamo između rasta aktivnosti Sunca i tektonskih aktivnosti daje nam eksperimentalno područje rada, gdje promatramo rast tektonskih aktivnosti i period ubrzanog razvoja organizama na Zemlji. Druga zanimljivost je da period od 62 milijuna godina nije solarni period već period našeg gibanja kroz galaksiju, te je to galaktički period promjena.

Ovaj galaktički čimbenik ukazuje na posljedicu, da većina događaja kojima smo svjedoci na Zemlji, mora imati viši uzrok. Zbog toga kao prvo to ukazuje na nuždu, uz sve što moramo poduzeti da bismo se uhvatili u koštac s posljedicama

potresa i tsunamija koji su snažili Japan, moramo također mijenjati političke prilike na svijetu, i uvesti mjere napretka umjesto izrabljivanja (kao Glass-Steagallovu reformu), tako da omogućimo nužna svemirska istraživanja, što ide pod ruku s programom NAWAPAE, odnosno čovjekove kontrole nad biosferom. Moramo ubrzo omogućiti svemirske letove ljudskih posada, jer na primjer moramo ustanoviti seizmičke aktivnosti na Mjesecu, na Marsu, jer možda i Mars doživljava sada potrese, koji su ogromni no mi ih ne možemo mjeriti. Sad smo ograničeni samo na Zemlju. Galaktičke promjene i

posljedice možemo vidjeti samo s ljudima u svemiru i njihovim istraživanjima. Moramo dovesti ljude na Mjesec, zajedno s mačkama i psima. Ako to ne učinimo ne ćemo moći otkriti taj 'viši' uzrok. Moramo ustanoviti ima li i koje su podudarnosti potresa na Zemlji i Mjesecu.

LAROUCHE:

Došli smo do vremena, gdje se znanost mora unaprijediti sve do razine, gdje ćemo više razumijeti kako se suočiti s osebjnostima naše galaksije, jer naš sunčev sustav, u kojem je naše Sunce središte, tek je dio galaksije. Galaksija nije nešto veoma daleko od nas, mi smo u glaksiji, na njenom rubu, jer sunčev sustav je tamo. Često u prošlosti, dolazilo je do izumiranja čitavih rodova, i nastajanje novih živućih rodova na



ovom planetu. Do toga je dolazilo, mogli bismo reći, u nastupu gnjeva galaksije, te su to prave stvari za koje u konačnici moramo steći pravo znanje i razumijevanje: kako funkcionira naša galaksija? Kako funkcionira naš sunčev sustav? I što ćemo poduzeti da odemo tamo i putem čovjekovih svemirskih istraživanja saznamo što se stvarno događa na Mjesecu, da saznamo druge stvari koje će nam pomoći da shvatimo što će se dogoditi s nama ovdje na Zemlji. Moramo otići tamo da saznamo što je to. Istraživanje sunčevog sustava je jedan korak, no shvaćanje galaksije je apsolutno neophodno.